

'Binnenstad Emmen gevaarlijk, voor blinden en slechtzienden'

BRAM HULZEBOS

Desi Meijlink kan zonder hulp van vriend Hans Kiers geen kant op in het centrum van Emmen. Haar zicht is nagenoeg nul. Ze heeft een 'tastok' waarmee ze drempels en obstakels detecteert. Aan een tastok heb je echter niets als je je wilt oriënteren, zo blijkt al heel snel.

In haar eigen straat gaat het nog wel. De straat is net op de schop geweest en Desi merkt meteen dat de stoep anders ligt dan voorheen. Verstoep gaat het, aan de arm van vriend Hans, richting de binnenstad. De HEMA is de alledaagse bestemming. Via de Hoofdstraat komt ze terecht in het 'shared space-gebied' waar voetgangers, fietsers en scooters het helemaal zelf mogen uitzoeken.

"Waar zijn we nu, Hans?"

"Bij de brievenbus."

Aan de hand van oriëntatiepunten probeert Desi nog wat houvast te vinden. Maar zodra ze alleen met haar stok de weg moet zien te vinden, gaat het al snel mis. "Er zijn nauwelijks geleidelijnen in Emmen", legt ze uit. "En er zijn grote pleinen. Daar verdwaal ik."

Het gemeentebestuur van Emmen liet dit jaar in antwoord op schriftelijke vragen van 50Plus weten dat er zes geleidelijnen in Emmen lopen. Inderdaad liggen bij het

'Centrum

heeft grote pleinen. Daar verdwaal ik'

station en het Scheper Ziekenhuis duidelijke lijnen. De drie lijnen die volgens het gemeentebestuur in het centrum liggen (bij de bibliotheek aan het Noorderplein, het gemeentehuis en het Atlas theater), zijn er niet of onbruikbaar.

Bij het theater is geen geleidelijn te bekennen. Die bij het gemeentehuis loopt dood in een perk. Bij de bibliotheek liggen een paar tegels. Van blinden en slechtzienden wordt verwacht dat ze zich een weg banen over het terras van Chez Nous. Tientallen meters verderop ligt, vervolgens inderdaad een geleidelijn.

Er is meer dan een geleidelijn

Jan Wolters is ook een slechtziende Emmenaar. Hij zegt dat er in het winkelcentrum meer hulpmiddelen zijn dan de geleidelijnen alleen. "Lotgenoten worden getraind in het luisteren naar geluiden. Voor hen die nog iets kunnen waarnemen, is contrast een erg belangrijk middel om in te schatten wat er vlak voor hem of haar

Intussen heeft de tastok niet kunnen verhinderen dat Desi is gebotst tegen een binnenstadbezoeker die op een van de kruisjes aan de rand van het Marktplein zat. De man helpt haar om de hindernis heen.

Recent waren de geleidelijnen onderwerp van gesprek in een commissie van de gemeenteraad in Emmen. Een van de raadsleden vroeg zich af hoe het in omliggende gemeenten is gesteld met de geleidelijnen. In Hoogeveen liggen geleidelijnen. Bij de aanpak van het centrum van Coevorden werd hier recent ook ruimte voor gemaakt.

In Assen ging een flink deel van de binnenstad recent op de schop. Er liggen aanzienlijk meer en duidelijker geleidelijnen in de Drentse hoofdstad. Voordat het Koopmansplein in Assen werd opgeleverd, ging de gemeentelijke projectleider op pad met een groep mensen met een beperking om de obstakels in beeld

te krijgen. Er werden tegels gelegd die bezoekers attenderen op de lijnen, zodat ze hun fiets er niet parkeren. Recent paste de Drentse hoofdstad de vergunningbepaling aan: ondernemers die hun terras over een geleidelijn plaatsen, kunnen een boete krijgen.

Desi loopt zich vast op een paar fietsenrekken, zet zich even later klem tussen drie kloeke Drentse kernen en moet Hans meerdere keren vragen waar ze is. "Ik raak hier echt mijn oriëntatie kwijt. En dan zit je nog met al die fietsers om je heen."

Shared space – waar alle verkeersdeelnemers gelijkwaardig zijn – klinkt sympathiek, maar in de praktijk geldt vaak het recht van de sterkste. Dat stelden deskundigen in 2018 vast. En Desi is in dit geval niet de sterkste. "Voor blinden is de bindestad van Emmen gevaarlijk", stelt ze. Niet alleen omdat het verkeer van alle kanten kan komen, maar ook omdat er gevaarlijke drempels zijn. Naast de kerk loopje ongemerkt wat omhoog. "En dan ineens komt er een trap. Gevaarlijk, als je daar niet op verdacht bent, want je hebt niet door dat je omhoog bent gegaan."

Desi staat niet alleen in haar kritiek. Vorig jaar deed het Overleg- en Samenwerkingsorgaan Gehandicapten (OSOG) onderzoek op het Raadhuisplein in Emmen. Conclusie: voor blinden en slechtzienden is het

VN-verdrag Handicap

De positie van mensen met een beperking moest verbeterd worden, vond ook Nederland, dat daarom in 2016 het VN-verdrag Handicap ondertekende. Daarin staat onder meer dat het verboden is om onderscheid te maken tussen mensen met en zonder handicap. Om het verdrag geldend te maken in Nederland werd de Wet Gelijke behandeling van mensen met een handicap of chronische ziekte (Kieswet gewijzigd, waarin staat dat

Wgbh/cz aangepast. Ook werd de stemlokalen voor iedereen toegankelijk moeten zijn. In de praktijk betekent dit dat ons land – op termijn – voor iedereen toegankelijk moet zijn: van parken, wegen en stoepen tot sporthallen. Van openbare wc's, treinen en bussen tot restaurants, theaters en bioscopen. Denk aan menukaarten in braille, drempels van maximaal 20 millimeter hoogte in nieuwe gebouwen, gebarentolken in de klas en winkelpaden die breed genoeg zijn voor een rolstoel.

plein 'oncomfortabel en gevaarlijk', onder meer door het ontbreken van waarschuwingsmarkeringen langs de randen van de waterpartijen, de opstanden en de onoverzichtelijke overgangen.